

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kollár Pál ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, dr. Papp Gábor ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. március 6. napján meghozott, 24.P.25.357/2008/7. számú ítélete ellen, a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperesek kereseti kérelmükben a ... című hetilap ...-i számában és a ... internetes oldalon „...” címmel megjelent cikk miatt helyreigazítás közzétételére kérték kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint a helyreigazítási kérelem nem felel meg a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalásában előírt követelményeknek. Érdemben sem tartotta megalapozottnak a felperesek igényét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította, és kötelezte őket arra, hogy 15 nap alatt fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 17.500 forint + áfa perköltséget, és az állam javára, külön felhívásra 21.000 forint kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 79. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 13. és 15. számú állásfoglalását valamint a Pp. 343. § (4) bekezdésében foglaltakat. Mindezek alapján megállapította, hogy a személyiségvédelem sajátos eszközeként a sajtó-helyreigazítás tényállításokra szorítkozhat. A felperesek azonban bár a ..., a lakásmaffia és az uzsorás szerződések esetében megjelölték a valótlanak tartott kitételeket, az ezzel szemben közölni kért valóság ellenben részben nem hozható kapcsolatba a kifogásoltakkal, részben a cikkben közreadásuk is megtörtént. Az olvasók a cikkből megismerhették a kamarai elmarasztalás hiányát, és azt is, hogy a ... által kezdeményezett eljárások számára nem jártak sikerrel. Az uzsorás szerződés esetében nem kétségesen, míg a ... és a lakásmaffia kifejezéseknél vitatható, hogy felperesekre vonatkozik-e. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a cikkben ... jogi képviselőjeként több ügyvéd megnevezésére is sor került, az olvasók elé tárt jogvita több éve húzódó, már végrehajtási szakot is elért eljárás egyes állomásait mutatta be. ... ezen egész eljárásra szólóan közölte azt a véleményét, hogy a lakásmaffia áldozatának tartja magát. A felpereseknek azt is be kellett volna mutatniuk, hogy a kifogásolt kijelentések rájuk vonatkoznak, ez azonban nem történt meg. Nem vitathatóan elmulasztották annak a tényszerű megjelölését is, hogy a perbeli cikk mely kitétele tartalmazza ... áldozatként való bemutatását. Így ezen kérelmük kapcsán sem tudta megállapítani a PK 15. számú állásfoglalás feltételeinek megvalósulását az elsőfokú bíróság. Megjegyezte azt is az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek fenntartott helyreigazítási kérelme tartalma szerint személyiségi jogi sérelemnek minősül, amely igény előterjesztésétől nincsenek elzárva. Tekintettel arra, hogy a sajtó-helyreigazítás teljesítéséhez szükséges feltételek nem álltak fenn a perbeli esetben, ezért a felperesek keresetét elutasította az elsőfokú bíróság. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérték kereseti kérelmüknek megfelelően. Kifejtették, hogy a „fedőnév”, „lakásmaffia” és „uzsorás szerződések” kifejezések összességében jogsértés tényére utalnak. A helyreigazításban közölni kért valóság pedig éppen a jogsértések hiányával kapcsolatos. Tévesen állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a közölni kért valóság nem hozható kapcsolatba a kifogásoltakkal. A cikk valóban közreadja, hogy az I. rendű felperes eljárásával kapcsolatban az illetékes szerv megállapította a jogsértés hiányát, azonban ez a részközlés csak a fedőnév és az ügyvéd szóösszetételre vonatkozott, az uzsorás szerződés és a lakásmaffia kifejezések által sugalmazott jogsértésre vonatkozó valós tényközlést nem tartalmazta. Erre irányult a helyreigazításban a polgári peres eljárások jogerős befejezése eredményének, így a Fővárosi Bíróság jogerős ítéletének közlése iránti kérelem. Ebben a körben is tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a kapcsolat hiányát állapította meg.

A „...” kifejezés tekintetében hivatkoztak a PK 13. számú állásfoglalás I. pontjára. A szöveg értelmezésével megállapíthatónak tartották, hogy kizárólag az I. rendű felperes az, akire a ... kifejezés vonatkoztatható és akire ebből a szóösszetételből negatív következtetésre lehet jutni. Álláspontjuk szerint a cikkbeli tényállítások összességében arra utalnak, hogy a tőkeerős vállalkozó II. rendű felperes, aki

gazdasági lehetőséget látott a ...val való üzleti kapcsolatban és az I. rendű felperes ügyvéd, aki jogi formát adott ennek az üzleti kapcsolatnak egymással összejátszva a lakásmaffia módszereivel tették tönkre ...t. A felperesek szerint az eljárás egyes elemeinek kiragadása téves következtetések levonására adott alapot, arra, hogy ... esetében egy lakásmaffia keretei között megkötött uzsorás szerződésről volt szó. Hivatkoztak a cikk azon fordulataira is, amelyek szerint ... méltányos megoldást a perújítástól remél, és ítéletben szeretné látni, hogy lakásmaffia áldozata lett. Ez egyértelműen ... és az I. rendű felperes közötti korábbi polgári peres eljárásokra vonatkozik. Eseti döntésekre utalással kifejtették, hogy az alperes nem kerülheti meg sajtójogi felelősségét arra hivatkozással, hogy ...nak az áldozat szerepében való bemutatása csupán az érintett véleményét közvetítette. Különösen úgy nem, hogy a cikk tényként rögzíti, hogy az ügyvéd az adós minden egyezségi javaslatát elutasította. Mindezek alapján tehát az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, abból téves következtetéseket vont le. Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a felperesek bemutatták, hogy a kifogásoltak rájuk vonatkoznak, a cikk egésze arra utal, hogy ... a felperesek áldozata volt, akiket a cikk úgy mutat be, mint egy lakásmaffia tagjait. Álláspontjuk szerint a pontosított keresetben helyreigazításként közölni kért közleményből kitűnik, hogy mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények, így megvalósulnak a PK 15. számú állásfoglalásban írt feltételek. Hivatkoztak a PK 14. számú állásfoglalásra és annak alapján az alperes bizonyítási kötelezettségére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperesek fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helytálló döntést hozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperesek kereseti kérelmüket a Ptk. 79. § (1) bekezdésére alapították. Eszerint ha valakiről folyóirat (időszaki lap) valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel, a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel - csak személyesen lehet érvényesíteni.

A Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása alapján sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Sajtó-helyreigazítás megalapozottságához elegendő, ha szűkebb szakmai vagy egyéb érdekeltségi körben vált lehetővé a sajtóközleménnyel érintett személy felismerése.

A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt azt emeli ki, hogy sajtó-helyreigazítási eljárásban azt kell vizsgálni, hogy a szerkesztőséghez eljuttatott helyreigazítási kérelem alapján alappal tagadták-e meg a helyreigazítás közzétételét. A sajtó-helyreigazítási kérelem tartalmával szemben az a követelmény, hogy a jogosult jelölje meg a közleményt, igényelje a helyreigazítást, határozza meg a valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntetett tényállításokat, és közölje a való tényeket. A Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalása értelmében a helyreigazító közleményből ki kell tűnnie: a sérelmes közleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények. Az állásfoglalás kitér arra is, hogy a helyreigazító közlés akkor tölti be rendeltetését, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát, szükség szerint a való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttatja. Tehát a közlemény szövege nem alakítható úgy, hogy annak tartalma elveszítse helyreigazító jellegét.

A perbeli esetben a helyreigazítási kérelem általánosságokat tartalmazott, majd a felperesek pontosított kérelmükben leszűkített igényt terjesztettek elő, amely azonban nem alapozta meg az alperes helyreigazításra kötelezését.

A felperesek olyan közléseket sérelmeztek, amelyek nem a személyükre vonatkoztak. Az írás sem az uzsora, sem a lakásmaffia kifejezések használata tekintetében nem teremtett összefüggést az a felperesek személyével, arra általánosságban utalt, így azzal kapcsolatban a felperesi igényérvényesítés alaptalan volt.

Ezen túlmenően a kifogásolt kijelentések valóságnak megfelelően adtak ismertetést az eljárásról illetve a felperesekről, így ezek a közlések sem adtak alapot helyreigazítás elrendelésére.

A „...” kifejezés pedig a cikk szerzőjének véleményét tartalmazta, véleménynyilvánítás esetén pedig nincs helye sajtó-helyreigazításnak (Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás).

Mindezeknek megfelelően helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a felperesek keresetét elutasította.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztülérvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. Az alperesi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának megfelelően állapította meg, míg a fellebbezési illetékről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. június 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. . Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő